

BINBİR ROMAN

BAKUNİN & GULYABANI

Cilt: 5 - Sayı: 103 - 25 Kuruş

İZGİDİYARI

3 - Mayıs - Çarşamba - 1950

POSTA ARABASI ŞEHİRE GİRİYOR
VE POSTA DAİRESİNİN ÖNÜNDEN GEÇTİ.

DEE POSTES

İSTE ONUN OTURDUĞUNU
YERİ ÖĞRENEBİLECEĞİM
YEGANE YER..

ARABADAN İNER İNMEZ BELEDİYE DAİ-
RESİNİN ÖNÜNDE BİRİKEN HALKI GÖRDÜ.
A.. PAVLO'NUN ARABASI DA BURADA..
HERHALDE O DA BURADADIR..

ARADIĞIM KADIN

BİR KADINA
SORDU.

AFFEDERSİNİZ BU
KALABALIK NEYE TOP-
LANMIŞ BURAYA?

BİR NİKÂH.. KÜÇÜK
KONTES VIOLANA D'AVA-
RANCHES EVLENİYOR.
GÖRDÜKLERİNİZ
HEP DAVETLİLER.

PAVLO'NUN DA
DAVETLİLER ARA-
SINDA OLDUĞUNU
DÜŞÜNEN MATİLDE..

SAHİ...
OTOMOBİLİN İÇİNE
GİRER ÖYLE BEKLERİM.

TAMAM
BU ONA
GÜZEL
BİR BÜR-
PRİZ OLACAK

MATİLDE QOTOMOBİLDE KALBI ÇARPARAK PAVLOYU
BEKLERKEN ETRAFTAN SÖYLENEN LAFLARI DA
İŞİTMEKTEYDİ.

TAKTİS EDİLMEMİŞ
BİR NİKÂH.. ÇOK
UZUN SÜRMEZ..

KONTESİN NEDEN KILI-
SEDE NİKÂH KİNDİRMAYIP
BELEDİYEDE KİNDİRTTİĞİ.
NA AKIL ERDİREMEDİM..

SEBEBİNİ BEN
SÖYLİYİYİM..
DAMAT DİNSİZ
DE Ondan..

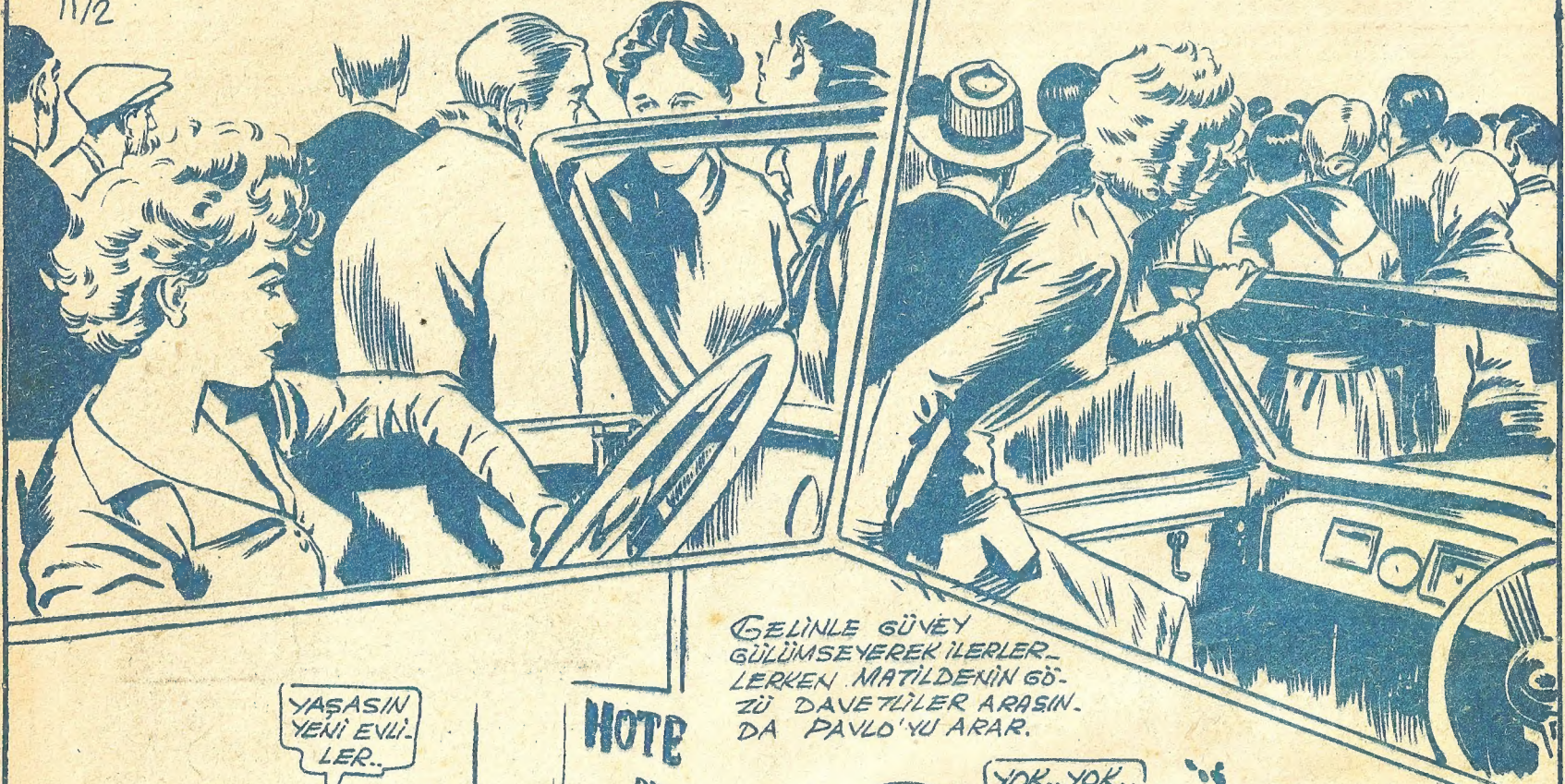
BİRDENBİRE HALK ARASINDA BİR KAY-
NAŞMA OLDU. HERKESİN GÖZÜ BELEDİ-
YENİN KAPISINA DİKİLDİ.

GELİNLE
GÜVEY..

İŞTE!..

HER İKİSİ
DE GÜZEL..

11/2

YAŞASIN
YENİ EVLİ-
LER..

HOTE
DE
VILLE

GELİNLE GÜVEY
GÜLÜMSEYEREK İLERLER..
LERKEN MATİLDENİN GÖ-
ZÜ DAVETİLİLER ARASIN.
DA PAVLO'YU ARAR.

YOK..YOK..

PAVLO!?

HAYAL KIRIKLIĞI
İLE GÖZLERİNİ TEKRAR
GELİNLE GÜVEYE GE-
VİRİNCE, MATİLDE
BEYNİNDEN JURUL-
MUŞA DÖNDÜ.

KALBI GÖĞSÜNÜ PARA-
LIYACAKMIŞ GİBİ ATIYORDU.
ELİNİ GÖĞSÜNE KOYDU.

103/2

ARKASI VAR

“Çocuklu aileler için ideal bir yer - oyun için bol bol saha var, fakat kaza tehlikesi yok.”

Dale Hunter otomobilini helezonî asfalt boyunca sürerken seneler evvel onlara bu evi satan simsarın sözlerini hatırlıyordu. Talihin cilvesi işte! Bu çimenlerde bir çocuk yuvarlanmalı, babasını karşılamak için merdivenlerden koşarak inmeyi sanki asırlar oluyordu.

Dale Hunter evine girmekten adeta korkarak garajda oyalandı. Bu günün sona erdiğini bir görebilseydi! Eve kapıdan girdi ve girer girmez bir şangırıtıyla karşılaştı. Hizmetçi kadın bir çorba kasesi kırmıştı. Her zaman gayet sakin ve tetik olduğu halde bugün üzerinde bir telâşlı hal vardı. Hunter’i görünce özür diler gibi :

— “Elim ayağım titriyor, beyciğim,” dedi.

Hunter, “Hakkın var,” dedi. “Benim de öyle. Hanım nasıl.”

— “Her seneki gibi heyecanlı. Dünyanın en neş’eli toplantısını hazırlıyor sanırsınız.”

Hunter hazırlanan şeylere baktı. Ka-kaoalar, sandviçler, hayvan şeklinde taze taze çörekler. Sonra içini çekerek salona geçti.

Karısı çay masasının ortasını süsleyen kocaman bir pastanın üzerindeki mumları düzeltiyordu. Dudaklarını kocasının yanına dokundurdu.

— “Erken gelebildiğine çok sevindim,” dedi. “Şu pastaya bak! Geçen senekinden çok daha güzel, değil mi?”

Hakikaten de pasta pasta değil bir sanat eseri idi. Mavi bir göl. Üzerinde bir kotra. Ve beyaz yelkeninin üzerine “Yağ Günün Kutlu Olsun Sammy!” yazılmıştı.

Şeref Misafiri

Nakleden: N. Yeğınobalı

— “Bana yardım et de sandalyelere şu uçurtmaları bağlayalım. Geçen sene halos bağlamıştık, ama bu sene pek bebek işi kaçır diye düşündüm.”

Hunter, “Katrine—!” diye söze başladı. Fakat sonra vazgeçti ve karısının dediğini yaptı. Kadın,

— “Gel de oğlumuza aldığım güzel hediyeleri gör.”

Girdikleri oda tam erkek çocuklarının kalbine bir odaydı. Korulara bakan, içine oturulacak gibi bir pencere, eğlence kitapları, bir yazı masası. Hediyeler masanın üzerine yığılmıştı. Katrine bir pantolonu aldı.

— “Şunlara bak, Dale! Oğlumuzun bunları giyecek kadar büyüdüğüne inanmayacağım geliyor.”

Hunter ses çıkarmadan başını salladı. Karısının suyuna gitmekten başka çare olmadığını ona uzun senelerin acı tecrübeleri öğretmişti. Onun oğlu için aldığı muhtelif hediyeleri sevinçle göstermesini seyretti. Katrine senenin bu bir tek gününde hayat ve enerji dolardı. Ama yarın gene saatler saatli hareketlessiz yatacağı veya hiç durmadan Sammy’nin ölümünü anlatacağı muhakkaktı. Karşındakini deli edecek bir ısrarla tekrar tekrar,

— “Telefona bakmak için banyoda

bir dakika yalnız bıraktım,” diyecekti. “Penceredeki telin yırtık olduğunu, Sammy’nin de dışarıya çıkmak isteyeceğini bilmiyordum....”

Doktorlar, “Bir iki sene sonra, acısı biraz küllenmeğe yüz tutunca manevi bir evlât edinirsiniz,” demişlerdi. Ama seneler geçtiği halde Katrine’nin acısı küllenmemişti, külleneceği de benzemiyordu. Evine çocuk bile almıyordu.

Kadın ansızın kocasına doğru eğildi: “Bana inanmıyorsun, ama oğlumuz bu günlerde bize sahiden geliyor,” diye fısıldadı. “Onu her sene hissederdim. Fakat bu sene ayak seslerini duydum.”

Dale sarardı. Katrine fenalaşıyordu. Ayak sesleri de duymağa başladıysa....

— “Dinle!” Katrine kocasının koluna sarılmıştı. Hunter ansızın irkildi. Çünkü yukarı katta hakikaten bir çocuğun ayak seslerini andıran hafif patırtılar vardı.

Hunter hemen dışarıya fırladı. Yukarı kattan hopliya zıplıya, küçük bir erkek çocuğu iniyordu. Burnu kalkıktı ve karma karışık, simsiyah bukleleri vardı. Karı kocayı görünce,

— “Merhaba, ben Foxy,” dedi. “Artık karınmı acıktı.”

Kendini ilk toplayan Dale oldu. — “Nerden geldin sen buraya?” diye sordu.

Çocuk ciddiyetle, “Ellen Teyzemle geldim,” diye cevap verdi.

Aşağı kattan Ellen’in, “Yaramaz çocuk, ben sana odadan çıkma dememiş miydim?” diye bağırarak geldiği duyuluyordu. Kadıncağız korkudan küll gibi solarak hanımına,

— “Kusura bakmayın, hanımcığım,” dedi. “Foxy’nin annesine dadılık etmiştim. Kızcağız genç yaşında dul kalmıştı. Kendisi de sizlere ömür. Dünyada kimseciği kalmamış. Çocuğu bu gece odamda kapatıp yarın şefkat yurduna bırakacaktım.”

Fakat Katrine onu duymuyordu, bile. Foxy’nin elini tutmuştu. Dale Hunter onun,

— “Gel, Foxy’ciğim, bak sana ne güzel pasta vereceğim,” dediğini duydu.

“Onu her sene hissederdim. Fakat bu sene ayak seslerini duydum!”

Merak Ettiniz mi?

En uzun yüzücülük rekoru nedir?

Dünyanın en uzun yüzücülük rekoru 1940 da St. Louis’li John V. Sigmund tarafından kırılmıştır. Sigmund St. Louis’den hareket etmiş ve Missisipi üzerinde Memphis yakınlarına kadar, hiç mola vermeksizin 292 mil yüzmüştür. Bu fasilasız yüzme 89 saat 42 dakika yani takriben üç gün dört gece sürmüştür. Ondan evvelki rekoru Clarence Giles 1939 da Yellowtone nehrinde 288 mili 77 saat 31 dakikada hiç durmaksızın yüzmek suretiyle kırmıştı. İki yüzücü de Temmuz ayında yüzmüşlerdir.

Makine insan uzuvlarının her hareketini taklit edebilir mi?

İnsan vücudu manivelâ, makara, vinç gibi tulumba gibi mekanik esasların en mükemmel örneklerine sahiptir. Makineler bunların her birini teklit edebilir; bir tanesinden maada. Hiçbir makinenin yapmadığı bu iş kol bileği, el ve parmakların aynı zamanda işleyişidir. Sadece bileğin işleyişini kopya eden makineler olduğu gibi sadece elin ve sadece parmakların işleyişini kopya eden makineler de vardır. Fakat bu üç işi aynı zamanda ve bir arada görebilen bir makine henüz icat edilmiş değildir. Onun için bu makine aslında bile biraz incelik isteyen mamulâtlar hiç olmazsa kısmen elle yapılırlar!

Hindistan cevizlerinin altın da yaşayanlar kafaları nasıl olu-

yor da sağlam kalıyor?

Olgun hindistan cevizi ağaçları çok zaman 30 metre yüksekliğinde olurlar ve her sene düzünelerle meyva verirler. İnsan bunu duyunca hindistan cevizi bol bir havalide oturmanın tehlikelerini göz önüne getirebiliyor. Fakat şu Allah büyüktür, vesselâm! Hindistan cevizleri de olgunlaşınca gündüzleri değil, geceleri kopup düşerler. Sapları ancak geceleri daldan ayrılır. Buna geceleyin yağan çiğın sebep olduğu sanılıyor. Onun için yerliler geceleri hindistan cevizlerinin altına pek yanasmazlar!

Elmistan daha katı bir şey olmadığına göre elmaslar nasıl traş edilir?

Fizikte bir kaide vardır. Sertlikleri eş olan iki şey birbirine sürtilünce zamanla ikisi de müsavî miktarda aşınırlarmış! Onun için elmaslarla uğraşanlar da daha aşağı cins mücevherlerden yapılmı elmas başlı elmas traşlar kullanırlar. Elmasları kesmek için hususî matkaplar, testere ve tamponlar vardır.

Sivrisinekler insan bulunmayınca ne yaparlar?

Sivrisinekler sadece dişileri kana muhtaçtır. Sivrisinek hanımlar nedense insan kanını başka mahlûkların kanlarına tercih ederler, ama insan olmıyan yerlerde vahşi hayvan ve kuşların hattâ yılan gibi soğukkanlı hayvanların sırtından geçirirler. Hayvan da bulamazlarsa bir müddet nebat usareleriyle yaşamaları mümkündür!

BİN BİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar

hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara cad. No: 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira

6 aylığı (25 sayı) 6 lira

Sahibi: TAHSİN DEMİRAY

Yayı işlerini ililen idare eden:

CELAL DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASİMEVİ

Aşk ve Macera Romanı: 8

Solt gülümsiyerek:
— Benim bir arabam var, dedi. Yarın gelecektir. Yalnız otomobil kadar büyük olduğundan, muhafaza için bir garaj bulmalıyım. Bu küçük evde, ona göre bir yer yok. Fakat bulacağım!.. Kristin, siz... Fakat rica ederim, ağlamayınız. Beni çok üzersiniz...

Kristin, sakinleşti. Ağlama ile gülme arasında bir sesle:

— Bu odanın içinde, insanı ağlatacak kadar çok şeyler var ki, dedi. Oh Ambroz, bilseniz Revi beni ne kadar üzüyor...

— Aranızda bir şey mi var? Genç kız, meysus bir hareketle başını salladı. Birbiri üzerine* koymuş olduğu ellerinin kemikleri, derisinin altından görünmekte idi.

— Bilmiyorum, dedi. Birkaç zamandır okadar değişti ki... Hattâ okadar büyüdü ve olgunlaştı ki... Yapacağı herhangi bir delilikten korkuyorum. Sizden bir şey rica edeceğim. Bundan bir müddet evvel anneme verdiğiniz gibi, bana da yalnız bir saat için kuvvet ve kudret veriniz.

Kristin'in yüzü bembeyaz olmuştu. Kısıp bir sesle ilâve etti:

— Onu öldüreceğim!.. Evet, o adamı öldüreceğim!..

Solt, hasta kıza müşfik nazarlarla bakıp, yatağının kenarına oturdu.

— Hayır, bunu yapmayacaksınız, dedi. O adamın Ronald Morel olduğunu kat'i surette bilsem, o vakit mesele yok. Step'in parmağının bir kere kalkması, işi halleder.

Kristin, o sırada annesinin yavaş ve sessiz adımlarla merdivenleri çıktığını işitiyordu. Ondan başkası, onların bu tatlı konuşmalarını ihlâl edemezdi. İhtiyar kadın içeri girince:

— Kristin, birisi seninle görüşmek istiyor, dedi. Seni çok iyi tanıyor. Adı Mis Mervil. Babasına çok müteşekkirim. Onun yaptığı iyiliğe hiçbir surette mukabele edemeyeceğim, zira o bana...

Beril, odadan içeri girerken, Ambroz Solt da ayağa kalkmış bulunuyordu. Genç kız:

— Buraya kadar geldiğimden dolayı inşallah bana kızmazsınız, dedi. İsmim Beril Mervil'dir. Buraya gelmemin sebebini izah edeyim. Şüphesiz ki tanımadığınız bir kimse, sizin sızı ziyaretini, belki hoş görmezsiniz. Fakat babam bugün, öğle yemeğinde sizden bahsetmişti. Sizi hiç görmemiş ama, Mister Solt sizden çok bahsetmiş. Bu itibarla babam, sizi bir kere olsun ziyaret etmemi söyledi. Bu arada size, bütün dünyaca meşhur yeni bir roman da getirdim.

Ambroz, iki genç kıza yalnız bırakabilmek düşüncesiyle onlara farketirmeden odayı terketmek istedi. Fakat yanılmıştı. Çünkü Kristin bunun farkına varmamış ise de, Beril, sadece Kristin'i değil, aynı zamanda da Solt'u görmek maksadıyla geldiği için, onun bu hareketini kaçırmamıştı...

Beril evine dönerken, yaptığı işten dolayı kendi kendini tebrik ediyordu. Fakat evine gelip te, akşamın sessizliği içinde odasında yalnız kalınca, yaptığı işin bir delilik olduğunu anladı. Ronald, Beril'den korktuğu için, tahkir edilmiş olmasına rağmen kendisini çılgınca seviyordu. Evet Ronald, korkak, yalancı bir adamdı. Fakat bütün bunlara rağmen genç kızın kalbinde büyük bir yer işgal ediyordu.

Birden, Ronald'dan soğudu. Ondan tiksindi. Ve o anda aklına Solt geldi. Galiba onu da seviyordu. Hattâ Ronald'a olan sevgisini de Solt'a vermişti. Yahut her ikisine karşı olan sevgisini birbirine karıştırmıştı. Solt'u sevmesi bir çılgınlıktı. Babası yerinde yaşlı, cahil, amele ve nihayet hapisneden kaçmış bir adamdı. Babası ona Solt'un bir adam öldürdüğünü söylediği vakit, hayret etmişti ve Solt, Yeni Kaledonyada hür bir insan gibi değil, zengin bir adamın köleliğini yaparak yaşamıştı. Genç kız, kafasından bir panorama gibi geçen bu fikirlerden sonra, yaptığı işin hakikaten bir çılgınlık olduğunu anlamıştı.

XI

Revi saat onda eve gelirken Kristin'in şarkı söylediğini işitiyordu.

— Gel kardeşim, gel! Annem sana sıhhatimin yerinde olduğunu söyledi mi?

— Fakat birdenbire hemen ümidem kapılmamalıyım...

XII

Ronald Morel bir sabah kilisenin saati vurduğu sırada birdenbire uyandı, birkaç saniye sebebini bir türlü bilemediği müthiş bir ıstırap içinde kıvrandı.

«Onu öldüreceğim!.. Evet, o adamı öldüreceğim!..»

— Bak beni dinle. Buraya gelen mütehasıs beni iyi edeceğini söyledi. Bir seneye kadar senin ecza deponu ezmeğe eleceğim ve seni çalışırken seyredeceğim. Bana kavrulmuş badem getirdin mi? Bugün pek muhteşem görünüyorsun! Tap-tığın adamı da gördün mü?

— Çok rica ederim bu tabiri bir daha kullanma Kristin. Evet onu gördüm.

— Nerede buluşuyorsunuz?

— Bazı lokantada yemek yerken ve bazan yeraltı treninde buluşuyor ve beraberce sinemaya gidiyoruz. «Ha sana söylemeği unuttum. O geçenlerde seni ziyarete gelen Miss Mervil'i tanyormuş. Ona Miss Mervil'in bizi ziyarete ettiğinden bahsetmişim. O da bana bunu tanrıy tanımadığımı sordu. Galiba bu Miss onun arkasından çok koşuyor... Vakiâ benimki biraz onurlu bir adam olduğu için bu hususta hiçbir şey söylemedi ama... Ben anladım, zira Ronai herkese karşı samimi davranır...

— Peki bu kızın peşinden koştuğunu nasıl söyledi?

— Kristin seni hiddetlenmiş görüyorum! Sen Ronni'nin yaptığı veya söylediği her şeyden mâna çıkarmak istiyorsun. Halbuki bana bir şey söylemedi. Yalnız ben bu kızdan bahsederken onun yüzünün ifadelerinden birçok şeyler öğrendim. Ronni'nin onunla pek fazla ileri gittiğini zannetmiyorum. Çünkü bana hakikati söyledi. Hayatında yalnız bir kadın olduğunu, ölünceye kadar onu sevdiğini ve o kadının ben olduğumu itiraf etti.

Kristin:

— Fakat bu pek çürük bir itiraf, dedi.

Revi kardeşinin bu sözlerini dinlerken fırça ile saçlarını taramakta ve onun sözlerine ehemmiyet vermemekte idi.

hakkımızı alamamız için bir dolandırıcı komplocanın müesses azalarından olmak istemeyiz... Zira bu sizin için pek iyi olmaz değil mi?... Ronni:

— Bu işle olan alakamı anlayamıyorum, diye cevap verdi.

— Neyi anlamıyorsunuz. Ha? Tabii anlamazsınız! Sizin mağazalarda çalışan kızların bacaklarından başka hiçbir şey hakkında mütaleda bulduğunuz görülmüş mü? Siz... Size yakında bir talih kuşu konacaktır! Zannıma göre siz şirketin de müdirisiniz değil mi? Siz müdür ücretini de çekmiş bulunuyorsunuz.

Jan Step'in adı şirketlerin müdürleri arasında nadiren geçirdi. Step, kendince itimada şayan gördüğü kimseleri daima şirketlerine müdür olarak tayin ederdi.

— Asil en fena olan taraf, gelecek haftaya (Midvell-Korporation) adlı bir şirket kurmak istememdir. O vakit bunu tehir etmelisiz. Ama tehir etmek lâğvetmek değildir tabii. Peki siz ne yapacaksınız?

Ronni:

— Ne yapacağımı ben de kat'i surette bilmiyorum, diye cevap verdi. Ronni ömründe ilk defa olarak maaşını kazanmağa çalışmak mecburiyetinde kalmıştı. Sözüne devam edersek:

— Vakiâ Flit Strit adında birkaç kişi tanyorum... Ama bunlardan fayda ummuyorum. Zira tanıdığım Flit Strit'ler böyle işlere karşı çok titiz kimselerdir.

Step azimkâr bir emirle:

— Ne ise siz bizim lehimize olacak bir şekilde bir makale yazarak borsa gazetesinde neşret-tirmelisiniz. Makale aşağı yukarı bunu ihtiva etmelidir: Bizim (Küçük - River - Elmas) madenini Cenubi Afrikadaki itimada şayan bir mühendis verdiği rapor üzerine satın aldığımızı yazarsınız. Bu yalan değildir; biz de böyle yapmıştık. Ama şimdi mühendis Makenzi tımarhanede bulunuyor. Raporu el yazısıyla yazmış ve kopya çıkarmamıştı. Tabii siz Makenzinin tımarhanede bulunduğundan filân bahsedecek değilsiniz. Zira herkes onu ölmüş biliyor. Binaenaleyh siz onun ağzından bir de rapor hazırlarsınız.

— O bize broşürde raporunun bir hulâsasının konmasını evvelce yazmış ve hattâ bunu ısrarla istemişti.

Step homurdandı:

— Şimdi onu bir kenara bırakınız! Bu mesele üzerinde fazla çene yarıstırmağa değmez. O bize raporunun bir kısmını aynen broşüre koymamız ve bu suretle matlup hasil olacağını da yazmış ve bunda ısrar bile etmişti. Bilhassa broşürde bazı lüzumsuz gördüğü şeyler çıkarılarak onların yerine bu raporunun bir kısmının konmasını istemekte idi. Aklımda kaldığına göre rapordan aynen konmasını istediği kısımlar şunlardı: «Bu madeni işletmek için karşılaşılabacak zorluklar bertaraf edilecek olursa madenin Cenubi Afrikadaki madenlerin en zengini mertebesine çıkacağı muhakkaktır.» Bu adamın hakkı vardı, karşımıza çıkan en büyük zorluk madeni elde etmek için derin denizlerde dalgalılık yapmış ameleleri çalıştırmak mecburiyeti oldu. İşte siz bunu münasip bir şekilde bir rapor olarak hazırlarsınız anlaşılır mı Morel? Makalenin Moropulos tarafından gazeteye verilmesini temin edersiniz; yalnız bunun kopyasını yazıhaneden dışarıya çıkarmayınız; emin bir yerde saklayınız. Rapora gelince onun da aslını yok edin ve umumî ihtimada elinizdeki kopyasını heyeti umumiyeye okursunuz. Şayet aslını görmek isteyen-

(Arkası 14. sayfada)

NAT PINKERTON

HEY ÇOCUKLAR... MİSTER GAUNT SİZİ BEKLİYOR ÇABUR OLUN..

BOS VER.. GEL YÜZME-GE GİDELİM..

BIRAK TOMMI.. BEN ARTİST OLACA-GİM..

MİSKİN... ARTİST OLA-CAK TA İYİ HALT EDE-CEK..

BIRAK TOMMI.. BU BENİM HAYATININ DÖNÜM NOKTA-SI..

SIRMA SAĞLIN.. GEL GİTME..

HEY.. MİSTER GAUNT GE-LİYOR..

YENİ SENE... YENİ TALEBELER... AMA BU NE LAUBA-LİLİK...

BEN BU KADAR LAUBALI TALEBE FAKAT Mİ. GAUNT AFFEDİN. B...BİZ... GÖRMEDİM.. SİZ DE NE TERBİYE NE DE BÜYÜĞE HÖRMET VAR.

YARINA KADAR TER-BİYENİZİ TAKININIZ... ŞİMDİ MEŞHUR AR-TİST PAĞAN'I KABUL EDECEĞİM..

VALLAHI BEN... NE BİLEYİM BU KADAR

ÜZÜLME.. GAUNT BABA ADAM-DIR FAKAT BEN YIL-DIZ OLMAK İSTİYÖ-RÜM..

MİS MADELON MİSTER GONT SİZİ BEKLİYOR

SAHİMİ, BAKALIM İHTİYAR TILKI NE İSTİYOR?

MİS MADELON BU AKŞAM BERABER YEMEK YİYE BİLİRMİYİZ?

HAY HAY

TIYATRODAKİ HİDDETİ-Mİ MAZUR GÖRÜN. TALEBELERİM OLAN ZENGİN ÇOCUKLARI

COK ŞİMARIK SEYLER.

ÇOK FE-NA YAP-TINIZ. KIZ-ÇAĞIZIN KALBİNİ KIRDINIZ

ARKASI VAR

Hemen olduğu yere çöktü. Kolları ve bacakları çok ağrıyordu.

Genç Phill, traktörünün üzerinden: "Buraya bak, Gramp! diye seslendi. Kızgın güneşin altında sabahtan beri odun yarıyorsun. Biraz dinlensen iyi olacaktı!"

Gramp Preston baltasını yere bırakarak: "Dinlenmek mi? dedi. Benim bu demir parçasını on beş saat, hiç durmadan salladığım günleri unuttun galiba, delikanlı!"

"Öyle ama, şimdi seksen dört yaşındasın."

Gramp hiddetle homurdandı: "Seksen dört yaşında olmak, ihtiyar olmak değildir. Hele bir yüzü bulalım da, ondan sonra görüşürüz!" Ve baltayı kaparak tekrar savurmaya başladı. Bütün ailenin neden hep kendisiyle uğraştıklarını bir türlü anlayamıyordu. O, yatakal hastalar gibi istirahat edince ellerine sanki bir şey geçecekti. Ve Cumartesi günü yüzmeğe giderken de ona gene neler çeiktireceklerdi kim bilir? Halbuki Gramp, tam yirmi seneden beri her hafta evin bahçesindeki büyük havuzda yıkanır.

Bir aralık fena halde yorgunluğunu hissetti ve traktör gözden uzaklaşır uzaklaşmaz hemen olduğu yere çöktü. Kolları ve bacakları çok ağrıyor, fakat o buna rağmen hâlâ ihtiyarlığı kabul etmek istemiyordu. Hakkı da yok değildi hani, böyle ağrılar mutlaka yaşlılıktan ileri gelmezdi yal..

Tam doğrulmak üzereyken, Herman da büyük bir motörlü tulum-bayı sürükliyerek yanından geçiyordu.

"Bu ne hal, Gramp? dedi. Yerinden bile zor kalkıyorsun. Ben senin yerinde olsaydım, hemen eve gidip yatağıma girerdim, doğrusu..."

İhtiyar Gramp, gözlerinden alevler saçarak: "Çok yazık! diye hayıflandı. Demek sen de ötekiler gibi düşünüyorsun ha?"

Herman güldü: "Hayır ama, hava tahammül edilemeyecek kadar sıcak ve seksen dört yaş da..."

Gramp: "Sadece sekiz kere on-

dan biraz daha fazladır..." diye sözünü kesip baltayı bir kenara fırlattı ve sert adımlarla evin yolunu tuttu.

Görünürde hiç kimseler yoktu ve sofadaki geniş sedir bomboş duruyordu. Gramp fırsattan istifade ederek, hiç vakit kaybetmeden yumuşak somyanın üzerine boylu boyunca uzandı. Gerçi bu, evdekilerin arayıp da bulamadıkları şeydi ama, hiç durmadan gençlik iddiasında bulunan Gramp, onların bu manzaraya şahit olmalarına asla tahammül edemezdi. Bu yüzden diken

üstünde yatıyordu âdeti. Fakat ne olursa olsun sabahleyin mutlaka yüzmeğe gidecekti ve buna Allah-tan başka hiç kimse mâni olamazdı!

Birden bire bir ses işiterek yerinden fırladı. Birisi ona bir şeyler söylüyordu. Gramp, kurşun gibi ağırlaşmış göz kapaklarını uğuşturarak, nerede olduğunu hatırlamaya çalıştı. Bütün gayretine rağmen olduğu yerde dalıvermişti çünkü.

Konuşan Phill'di ve akşam yemeğinin hazır olduğunu haber vermeğe gelmişti. "Nasılsın, Gramp? diye sordu. Uyuyunca biraz iyileştin mi bari?"

Gramp gene kızmıştı. "Evvvelâ, yatmadan önce hiçbir şeyim yoktu, dedi. Sonra da, uyuduğumu nereden çıkarıyorsun? Ben sadece bir iki dakikacık kestirdim, o kadar..."

Phill, neşeli bir kahkaha atarak alay etti: "Amma da birkaç dakika ha! Öğleden beri horul horul uyuduğunun farkında değilsin herhalde!"

Yemekte, Phill, Herman ve anneleri mütemadiyen Gramp'ı tetkik ettiler. O ise, başını bile kaldırmadan çorbasını kaşıklamakla meşguldü. Nihayet Phill,, yan gözle annesine bakarak: "Bu gece hava çok serin, değil mi?" diye sordu.

Kadın: "Hakikaten öyle, dedi. Üstümüze battaniye örtmeden uyuyamıyacağız..."

Gramp yemeği bırakmış, kulaklarını dikerek konuşulanların bir kelimelerini bile kaçırmamaya çalışıyordu. Hemen: "Eğer, beni yarın yüzmeğe gitmekten vazgeçirmeye çalışıyorsanız, boşuna vakit kaybediyorsunuz, dedi. Hava bu akşam çok sıcak ve sabah da böyle olacak..."

Yemeğini bitirince onlarla daha fazla münakaşa edip sinirlenmemek için hemen yatağına girdi. Saat beşi vururken de kalkıp alelacele giyinerek dışarı çıktı ve bahçedeki havuza doğru yöneldi. Bir yandan da evdekilerin, havanın soğuk olduğundan bahsettiklerini hatırlıyarak için

için fıkırdıyordu. Kendinden emin adamlarla havuza yaklaştı ve ayak parmaklarını suya değdirmesi ile birkaç adım geriye fırlaması bir oldu. Bu su değil de buzdu sanki. Birkaç dakika çimenlerin üzerinde dolaştıktan sonra tekrar sokuldu ama su hâlâ dayanılmıyacak kadar soğuktu. Gramp, kendisini bunun aksine inandırmaya çalışarak bütün cesaretini topladı, fakat ayaklarını bu sefer de ancak bileklerine kadar içeriye sarkıtılabildi. Dişleri birbirine çarpıyor, damarlarında da kan yerine buzlu sular doluyor gibiydi. Öyle çok üşüyordu ki ortalığı aydınlatmaya başlayan güneş dahi buna çare bulamamıştı. Elbiselerini bıraktığı kanapeye doğru yürürken: "Hakları varmış, diye mırıldandı. Ben sahiden ihtiyarlamışım meğer!"

Hiç kimseye görünmemiye çalışarak sessizce odasından içeri kaydı. Niyeti hemen eşyalarını toplıyarak buradan ayrılmaktı. Zira kanaatine göre, bir yaz sabahı, ban-yosunu bahçedeki havuzda bile almayacak kadar yaşlanmış bir insanın tabiatla kucak kucağa yaşamıya da hakkı yok demektir.

Kahvaltıya oturduğu zaman hiç kimsenin yüzüne bakmadı. Lokmalar da boğazında dizilip duruyordu. Derken Phill'in sesini duyarak irkildi. Delikanlı: "Bahçenin köşesindeki eski kuyunun duvarlarını bu gün tâmir edeceğiz değil mi, Gramp?" diye soruyordu.

Gramp dalgın bir tavırla: "Fakat, daha evvel içindeki suyu boşaltmak lâzım..." diye mırıldandı.

Tam o sırada Herman da söze karıştı ve: "Tulumba bütün gece çalıştı, Gramp, dedi. Böylece kuyudaki su da son damlasına kadar havuza aktarılmış oldu. Hey, Gramp! Birdenbire sana ne oldu böyle? Yüzüme neden, bir hayalet görmüş gibi bakıyorsun?"

Nakleden: Leylâ BEKEM

Kapının zili acı acı çalıyordu. Arkasından hizmetçi kız yüzü sapsarı odaya girdi.

Aman beyefendi. Hanımefendi. Genç avukat Fred Miller yerinden fırladı,

— Ne var? Ne oldu? Söylesene.
— Hanımefendiye yolda...
Avukat kışarak karısının yanına seğırtti.

— Ah Fred...
Genç kadın oracıkta bir koltuğa çöktü. Hizmetçi kızın getirdiği suyu yudum yudum içti.
— Üzerime bir adam hücum etti.
— Sus karıcığım. Konuşma şimdidi.

— Hayır Fred bırak anlatayım. Nerde diye niçin sormuyorsun?

— Nerede?
— Merdivende.
— Bizim merdivende mi?
— Hayır terzide.
— Terzide mi?

— Evet. Biliyorsun ya bir elbise yaptırıyorum. Bana 200 mark vermistin. Hatırlıyor musun, parayı senden koparıncaya kadar ne çok uğraşmam lâzım geldi. Sen küçük karını niçin böyle üzürsin bilmem ki.

— Zamanlar fena. Biraz tasarruf etmemiz lâzım, şekerim.

— Evet. Ah Fred bu gün bilsen ne korktum. Terzinin apartmanında merdivenleri çıkarken ikinci katta birden karşıma iriyarı kocaman bir adam çıktı. "Ya paranı, ya canını!" diye

üzerime saldırmaz mı?

— Ne dedi?
— Ya paranı. Ya canını. Tabii ona paramı verdim. Yoksa bıraksaydım da beni öldürseydi memnun mu olurdu? Adam elimden küçük siyah çantamı kaptığı gibi koşu koşu merdivenlerden aşağı fırladı.

Genç avukat heyretle karısına baktı,

— Boynundaki inciye almadı mı? Genç kadın birden şaşırıl. Elini boynuna götürdü.

— Hayır almadı. Tuhaf değil mi? Genç kadın biraz daha kocasına sokuldu.

— Fred...
— Efendim canım?

— Sevinmiyor musun? Bak senin küçük Lillian yine yanında. Ya adam beni öldürseydi. Hem o zaman ne çok masrafın olacaktı.

— Neden?

— Cenaze paralarını düşün bir kere. Ah Fred şimdi ne yapacağım?

— Ne demek ne yapacağım?
— O 200 markı bana tekrar vermeyecek mısın?

— Hangi 200 markı?
— Yankesici çantamı alıp götürünce tabii parayı da alıp götürmüştü. Üzerime hücum da etti. Ne korktum o zaman. Şimdi de bana yeniden

para vermiyeceksin. Keşke orada ölsedim. Biliyorsun ki giyecek hiç bir şeyim yok. Başka koca olsa bu korku üzerine karısına para verir. "Git kendine güzel bir hediye al" derdi.

Gözlerinden yaşlar boşanmaya başladı.

— Fred ne olursun o kadar egoist olma. Küçük Lillian'a bu parayı ver! diye de söyleniyordu.

Fred nihayet dayanamayıp cüzdanını açtı. Lillian'a yeniden 200 mark çıkardı. Genç kadın sevinçle kocasının boynuna atıldı.

Lillian hızlı hızlı merdivenleri çıktı. En üst kata gelince zile bastı. Kapı açan hizmetçiye acele selâm verip içeri girdi. Terzi Madam Klara nazik bir kadındı.

— Bayan 400 marklık elbiseyi almağa karar verdiler mi acaba? diye sordu.

— Evet Madam Klara. Öyle oldu. Kocam da hemen razı oldu.

— Çantanızı burada unutmuşsunuz. Buyurun...

— Ah çok teşekkür ederim. Lillian tatlı tatlı çantasına baktı. Sonra, Madam Klara'ya dönerek,

— Bu çantanı yanınızda çalışan kıza veriniz. Hediye olsun. Zaten yeni elbise uymıyacak. dedi ve çanta ile beraber elbisenin parasını, 400 mark gözlerinden zafer pırıltıları ile Madam Klara'ya uzattı.

GİZLİ VAZİFE !..

HEMEN KAN VERMEZ
SENİZ YAŞAY-
MAZ ZAVALLI..
DERHAL.. BEN-
DEN ALIN.. ON-
SUZ YAŞAY-
MAM..

FAKAT NE KAN VERECEK
ALETİMİZ NE DE BİRİMİZ
BU İŞİ BA-
ŞARABI-
LIRIZ.

GİDEYİM BİR
DOKTOR YAHUT
BİR ECZACI BU-
LAYIM..

DUR LE-
NA BEN
GİDE-
RİM

BEN YOLLARI BI-
LİRİM. SEN BU-
LUNCAYA KADAR
YAKIT GEÇER

BEN DE SENİNLE
GELEYİM.

BANA YARDIM
EDEMEZSİNİZ.
BOŞUNA YORULA-
CAKSINIZ..

LENA BERLİN SOKAK
LARINDA DOKTOR ARIYOR
ZAVALLI ALEN..

BİR ASKER YOL GÖS-
YARALI ASKER TERDİ
SE ON EV ŞTEDE
BİR YARDIM POSTASI
VAR..

GİZLE-
NEREK
GİT.

TEŞEKKÜR
EDERİM.

BİRŞEY
DEĞİL

LENA TAM
SİHİ İMORT
ERKİBİNİN
BULUNDUĞU
EVE GİRER
KEN ELİNDE
MAKİNELİ
TÜFEKOLAN
BİR KIZLA
KARŞILAŞTI.
BU GERDA
İDİ.

LENA.. SEN
BURADA MİSİN?

EYET.. ŞEHİRİN
DE ÖLMİYİ TER-
CİH ETTİM.

SANA RASTLIYACAĞI
MI HIÇ UMMAZDİM.
DOSTLARIN NERE-
DE?

DAĞILDI-
LAR.. BER-
LINE YAL-
NIZ GELDİM.

GERDANIN
İLK ŞAŞKIN-
LIĞI GEÇ-
TİKTEN SON-
RA LENAYI
İSTİCVABA
BAŞLADI.

YA.. HALBUKİ O GENÇ
FRANSIYDAN HABERİN
VARDI SANIYORUM.
BUNA ŞAŞ-
TİM.

BİLMİYÖ-
RUM.

YÜRÜ.. BEN SENİ SÖYLETİRİM. BURA
YA NEYE GELDİN? KİMİN İÇİN YAR-
DIM İSTİYORSUN?

SEN DELİ.
SİY GERDA

ŞİMDİ GÖRÜRÜZ KİMİN
DELİ OLDUĞUNU...

FRITZ.. SEN HAZIRLAN.. SEN
DE SÖYLE.. DOST-
LARIN NEREDE?

BİLMİ-
YORUM
DEDİM
YA.. SEN BERLINE YALNIZ GEL
MEZSİN HAIN.. ONLAR BURA-
DALAR.

ASIL HAIN SİZSİNİZ.. BİZİ
MAHVETTİNİZ.

FRITZ.. ŞU
İŞKENCE ALE-
TİNİ BAŞINA
GEÇİR..

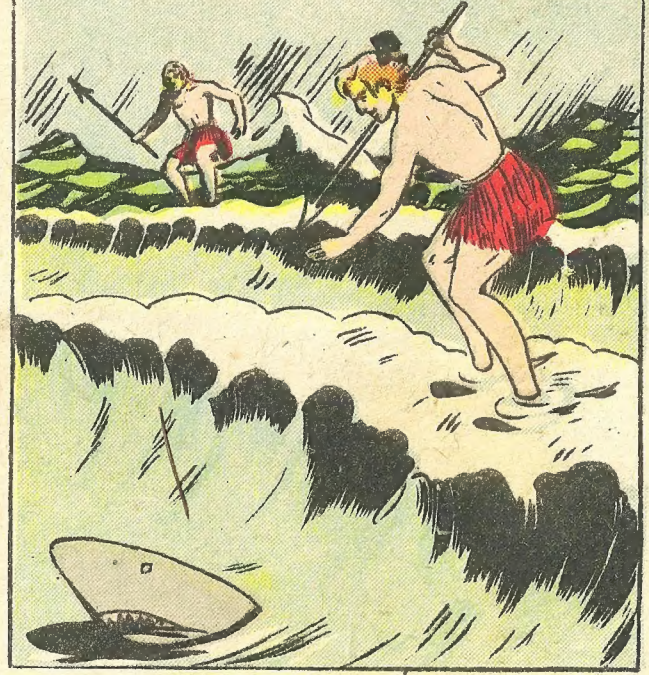
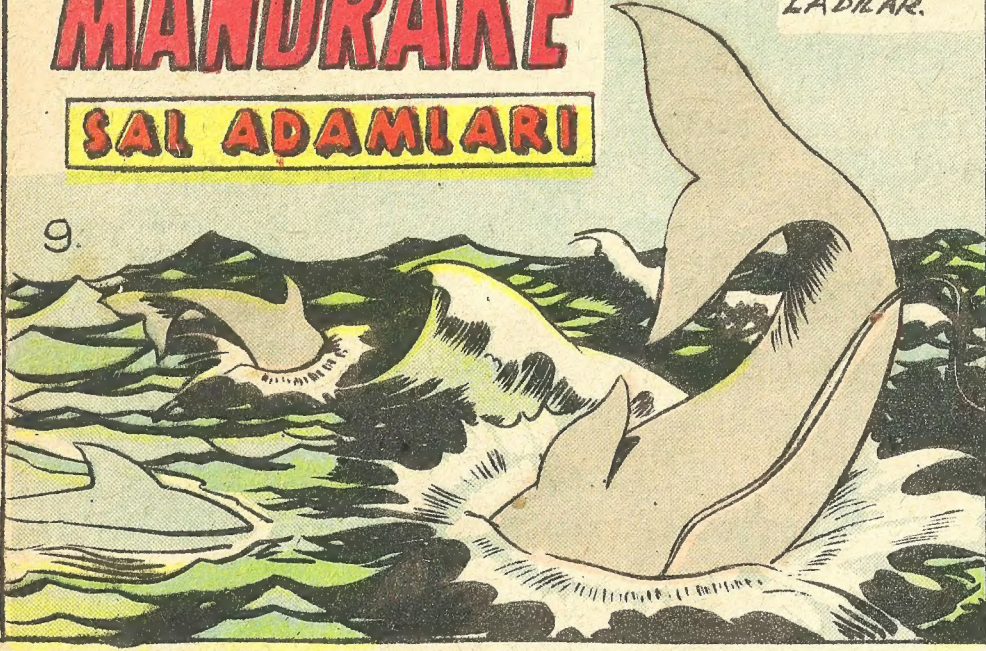
ARKASI VAR

MANDRAKE

SAL ADAMLARI

KÖPEK BALIKLA-
RI SALDIRDIKÇA
BALINALAR ÇIR-
PINMAĞA BAŞ-
LADILAR.

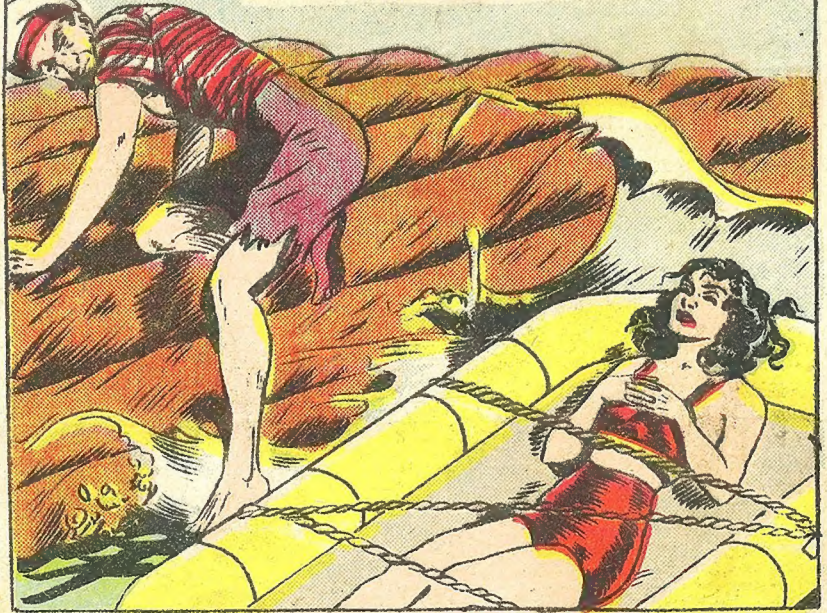
SAL ADAMLARI KÖPEK BALIK-
LARINI ÜRKÜTÜP KAÇIRMAK İÇİN
VAR KUVETLERİYLE ÇALIŞIYORLARDI.

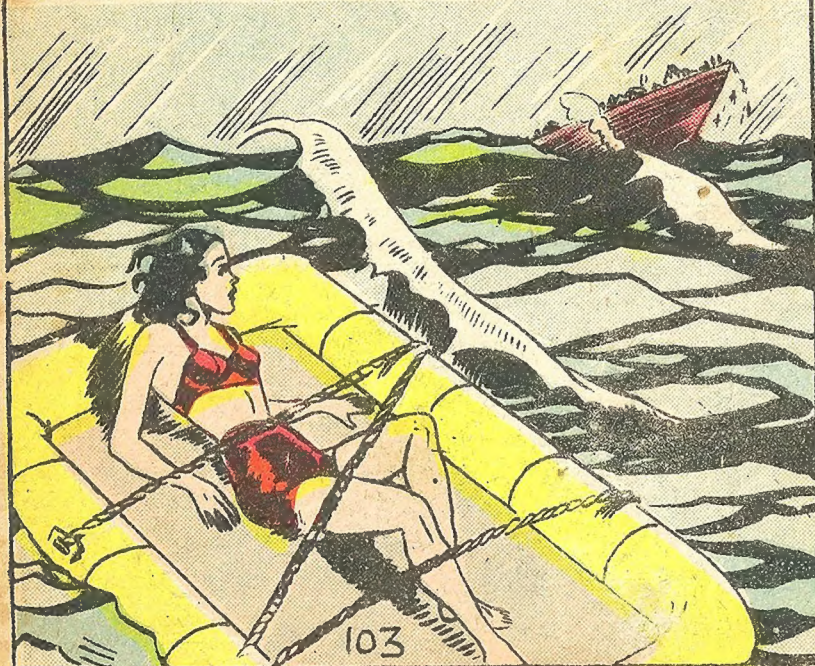
İNTİYAR DENİZCİ
BU HENGÂMEDEN
İSTİFADE ETTİ. YARI
BAYGIN NARDAYI
KUCAKLADI.

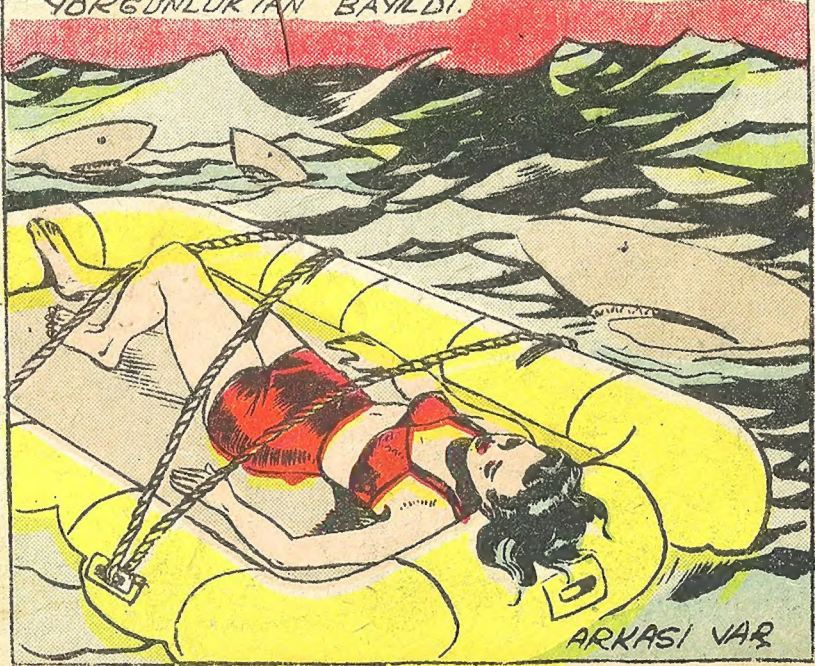
NARDAYI KENDİ KÜÇÜK SALINA SIKIÇA BAĞLA-
DI. SONRA : " HİÇ OLMAZSA SEN KURTUL " DİYE
SALI AYABIYLA İTTİ.

NARDA AYILDIĞI ZAMAN SAL UZAKTA
CEVİZ KABUĞU GİBİ SALLANIYORDU. İNSAN-
LARIN FERYADI NARDANIN YÜREĞİNİ PARÇALADI.

EN SONUNDA SAL TEPE TAKLAK OLDU.
BİRAZ SONRA BİR SÜRÜ KÖPEK BALIĞI SALIN
ETRAFINDA PEYDA OLDU. NARDA KORKU VE
YORGUNLUKTAN BAYILDI.

GÖK SÜVARİ

YAVRUSUNU GÖĞSÜNE BASTI. ACI GÖZYAŞLARI DÖRTÜ
HAYRET! UBALDO BUNU NASIL
YAPABİLDİ.

33/

SEN KORKMA YAVRUM..
BABASIZ KALMIYA..
ÇAKSIN.. HELBET
GELECEKTİR..
ONA BİR MEK
TUP YA-
ZAYIM..

MERTUP YAZACAĞIM.. BANA
ZARF, KAĞIT GETİRİR Mİ-
SİNİZ?

BASÜSTÜNE
BAYAN..

evet.. sen burada yokken bir
kızın oldu Ubaldo..
Kadın güzel ki tarif edemi-
yeceğim. Derhal kağıt ge-
tirmen bekliyorum..
Beni Melzer Kliniğinin doğum
havyasında bulacak
sin Orada

LÜTFEN BU MEKTUBU
KONT UBALDOYA GÖNDE-
RİN. ZARFİN ÜZERİNDE
ADRESİ YAZILI... PEKİ
EFENDİM

HEMŞİRE
MEKTUBU
MÜDÜRİ-
YETE Bİ-
RAKTI..

KİM O? MELZER'İN KIZI
MARGRİT. HAVA
ALANINDAN YENİ
GELDİ..

DİREKTÖR
VE DİĞER
MEMURLAR
MARGRİTİN
ETRAFINI
SARMIŞLAR
TEBRİK E-
DİYORLARDI.

TEBRİK EDERİM
MATMAZEL.. GA-
ZETELER YAR.
DİMLARINIZI Ö-
GÜYORLAR..

TEŞEKKÜR EDERİM
DOKTOR FERGUSSON..
ELİMDEN GELENİ
YAPTIM.. HALLERİ
PEK FECİYDİ ZA-
YALLILARIN....

AFFEDERSİNİZ BAY
DİREKTÖR.. HASTAMIZ
ORDA BU MEKTUBUN
DERHAL KONT UBALDOYA
GÖNDERİLMESİNİ İSTİ-
YOR.

DUYDUNUZ MU MAT-
MAZEL MELZER..
HERKESİN AĞZINDA
UBALDO'NUN ADI.

33/2

DİREKTÖR
MEKTUBU YA-
ZIHANESİNİN
ÜZERİNE
KOYAR.
MARGRİT
KONUŞMA-
SINA DEVAM
ETTİ.

ÇOK MÜŞKÜL DURUMDA KALDIKLARINI
KABUL ETMEK LÂZİM. ÖLÜMÜ YANLARIN-
DA HİSSETTİLER. HATTÂ BAZILARI
HALÂ TESİRİ ALTINDALAR.

MEMURLAR DIŞARI ÇIKTIKTAN SONRA, ORDA
HAKKINDA İZAHAT ALDI.

HASTAHANEYE NE ZAMAN
YATTI?

ÜÇ DÖRT GÜN EVEL..
VE DÜNYAYA BİR KIZ
ÇOCUĞU GETİRDİ.

MARGRİT SARARDI. SONRA TABİ
BİR TAVIRLA MEKTUBU ALDI.

EĞER MÜNASİP GÖRÜRSE.
NİZ MEKTUBU BEN VERE-
YİM. BU GECE HAVA KULÜ-
BÜNDE BULUŞACAĞIZ.

ÇOK MEMNUN
OLURUM.

DIŞARI ÇIKINCA MARGRİT BÜYÜK BİR
ASABİYETLE ZARFI YIRTTI VE OKUDU.

SONRA DA YIRTIYIP ATTİ.

KIZI OLDUĞUNU ÖĞREN-
MESİN.. HİÇ OLMAZSA
ŞİMDİLİK..

ARKASI
VAR.

Sırat Köprüsü

Yazan: KEMALETTİN TUĞCU

Aşk ve Macera Romanı: 14

Yüzünde tiksinti ifadeleri belir-miştir.

— Küçükbeyefendi amcazade-sini kovalamış. Yolda beyefendinin silah odasına girerek bekçilere da-ğıtılan silâhlardan birisini de ele geçirmiş. Onun arkasından ateş etti ama tutturamadı. Doktor bey köşk-ten dışarıya kaçtı, dedi.

Mollabeyin nerede olduğunu sor-dum. Hastalandığını, İstanbula git-tiğini bildirdikten sonra :

— Hanımım, dedi. Sen er.geç bu konagin gelini olacaksın. Sayende biz de rahat ederiz. Bir işin düşer-se bana ısmarla. Tanrı bilir üst-ten gelen gelirim. Gayri benden ge-reme. Bunca rezaletten sonra bu konak başımıza yıkılmazsa ben de iyi gey bilmem.

Gece yarısına doğru Adnan ka-pıya geldi. Kapiyı dışarıdan kilitle-mişlerdi. Bana bir şeyden korkma-dığımı anlattı. Allahtan başka kimden korkum olmadığını söyle-di.

Konagin içi herhalde pek fena bir durumdaydı. Adnan âdeta istik-batlı ilan etmişti. Ertesi gün hiç konuşmadı. Hürmüz bana anlattı. Köşkten çıkıncı, bekçiler kendisine engel olmaya kalkmışlar. Fakat cesareti el kaldırmamış. Hiçbir so-ğuk suyu götürmeğe cesaret edeme-miş. Fakat Raif razı olmuş. Kalkıp konuya girmiş. Daha da görün-

Önce kapıyı daima içeriden tuttuğum ve gelenin kim olduğunu dışarıdan açmıyordum. Adnanın dışarıdan iki gün sonra Dürdane Hanım geldi. Yumuşak bir dil kul-turarak bana kapıyı açtırdıktan sonra küçük salonda bir koltuğa oturdu. Kapıyı kapatıp karşısına geçtim. Bana büyük hakaretlerde bulunan bu kadın şimdi tamamiyle değişmişti. Gözlerinin kızartısından anlamış olduğumu anladım. Doğru-dan doğruya bir sual sordu:

Gençliğinizin başı için doğru söyleyiniz, Selim size hakikaten dostu mu?

Müteaddit defa dedim. Beni bir kadın gibi kovaladı. Bana otuzdan bıçaklardan birisi üstümdeydi. O olmasaydı belki ellerinde ka-bahtım. Kendimi müdafaa ettim. Hatta elinden yaralandı. Sol elinin altında hâlâ sıyrık izi var.

Bana inandığı hiddetle kızarma-dandan belliydi:

Demek sizi vurmak için sa-ırdığı iki bıçaktan birisini sak-ladınız, dedi.

Evet, dedim. Nasıl bir yere düştüğümü anlayınca canımı ve şe-rafımı korumak için bunu yaptım.

— Mollabey sizi buraya kendisi için mi getirdi, oğlu için mi?

— Ben çalıştırılacağımı sanarak geldim. Sonradan iş değişti. Fakat Mollabey bana en küçük bir taş-kınlıkta bulunmadı. Aramızda oka-dır yaş farkı var ki..

— Yaş farkının ehemmiyeti yok. Çünkü oğlu için getirdiği kızlardan birkaçı ile düşüp kalktığı muhak-kak. Belki size de sıra gelecek.

— Bunu yaparsa zararlı çıkar Dürdane hanım. Buraya geldim ge-leri en saf bir kızın, en korkak bir kızın bile neler yapabileceğini öğ-rendim.

— Öyle yapacağınıza yüze gültü-vermeniz de binlerce lira alsanız fe-na mı?

— Ben kendimi satılığa çıkart-madım Dürdane Hanım Ben niha-yet istedikleri şekle kanunî yoldan gidebilirim.

— Doktorun Hürmüze bir ilaç verdiğini de duydum.

— Doğru. Fakat ben her şeyden şüphe ettiğim için bu cahil kadının telâşlı hareketlerinden işi anlamadım. Adnan Beyi de beni de uyutacaktı. Zaten Adnan Bey kendisini bunun için kovaladı.

Dürdane Hanım gittikçe hırsla-mıyordu. Nihayet:

— Size karşı bir dostluk iddia

benim gibi bir kız bu konağa geti-rildikten sonra ailesinin yanına dönecekti. İşte bugünkü durumu-mu görüyorsunuz.

— Demek siz nikâhlı değilsiniz? Benim bu sualine karşı:

— Çok safsınız, dedi.

Benim böyle bir şeyden haberim olmadığını anlamıştı. Ağzından ka-çırdığına pek sıkılmıştı. Daha fazla durmadı.

Bir, iki saat sonra Adnan geldi. Bana ne halde olduğumu sorduktan sonra doktorun bıraktığı parayı istedi. Ona sakladığım yeri tarif et-

sık sık görüyorum. Size selâm söy-le-di. «Allah onu selâmete çıkartsın, benim yuvamı ükmasın, benim ahi-mi almasın» dedi. Allaha ısmarla-dık hanımefendi.

— Sana çok teşekkür ederim Raif efendi, dedim. Bana çok yar-dımın dokundu. Enise Hanıma da söyle. Benim yüzümden kendisine bir fenalık gelmeyecektir.

Köşkte ne dalavereler döndüğü-nü bilmiyordum. Kimse gelip be-nim daire kapımı dışarıdan kilitle-miyordu. Fakat böyle bir yerde ki-lit altında yaşamak serbest dolaş-maktan bin kat hayırlıydı. Sürgüyü dikkatle sürgülüyor ve her kapıya gidişte elime tabancayı alıyordum.

— 13 —

On gün ne Adnan Bey göründü, ne de Mollabey. Bir iki defa dok-tor geldi ama kapıyı açmadım.

Bu arada Hürmüz bana bazı şey-ler anlattı. Mollabeyin büyük kar-deşi bu yaşında tarla sürüyor, bir küçük portakal bahçesiyle geçin-meğe çalışıyormuş. Babaları ölünce Mollabey mirasın hepsine birden oturmuş. O sırada ağabeyisi asker-deymiş. Geldiği zaman topraktan olan hissesini vermiş. Fakat ağabe-yisi çok kumar oynamış. Elindeki-leri çıkartmış. Daha alacak iddiası-na kalkmış. Mollabey de ona vere-cek parası olmadığını söylemiş. Yıl-lardan beri iki kardeş dargınmışlar. Ağabeyisi bir defa kardeşini gıfte ile yaralamış. Hapse girmiş. Bun-dan sonra daha fazla kin gütmeye başlamış. Selim beyi okutan, yetiş-tiren Mollabeymiş. Para bu yanda olduğu için Selim Bey Mollabeyden ayrılmak istememiş.

Herhalde Selim büyük bir miras kopartmak sevdasında idi. Birbir-lerini vuran bu insanların içinde oturmaktan gittikçe nefret duyu-yordum.

Nihayet Mollabey geldi. Yeni el-biseler yaptırmış, yüzü daha fazla kızarmış ve sıhhatini iyice kazan-mıştı. Daireye geldi. Bir koltuğa yerleşti:

— Kızım, dedi. Ben yokken bu-rada birtakım işler olmuş. Konak altüst. Söz dinliyen, hatır sayan yok. Adnan da kaçıp gitmiş. Sizin buna müsaade etmemeniz lâzımdı. Fakat işin ıgyüzünü bilmiyorum. Bana anlatınız.

Doktorun ilâcından başlayarak Adnanın onu kovalamasını ve eline bir silâh geçince çıkıp gittiğini anlattım. Doktorun kastını Adnana isbat için, kapıyı sürgülemediğimi de söyledim.

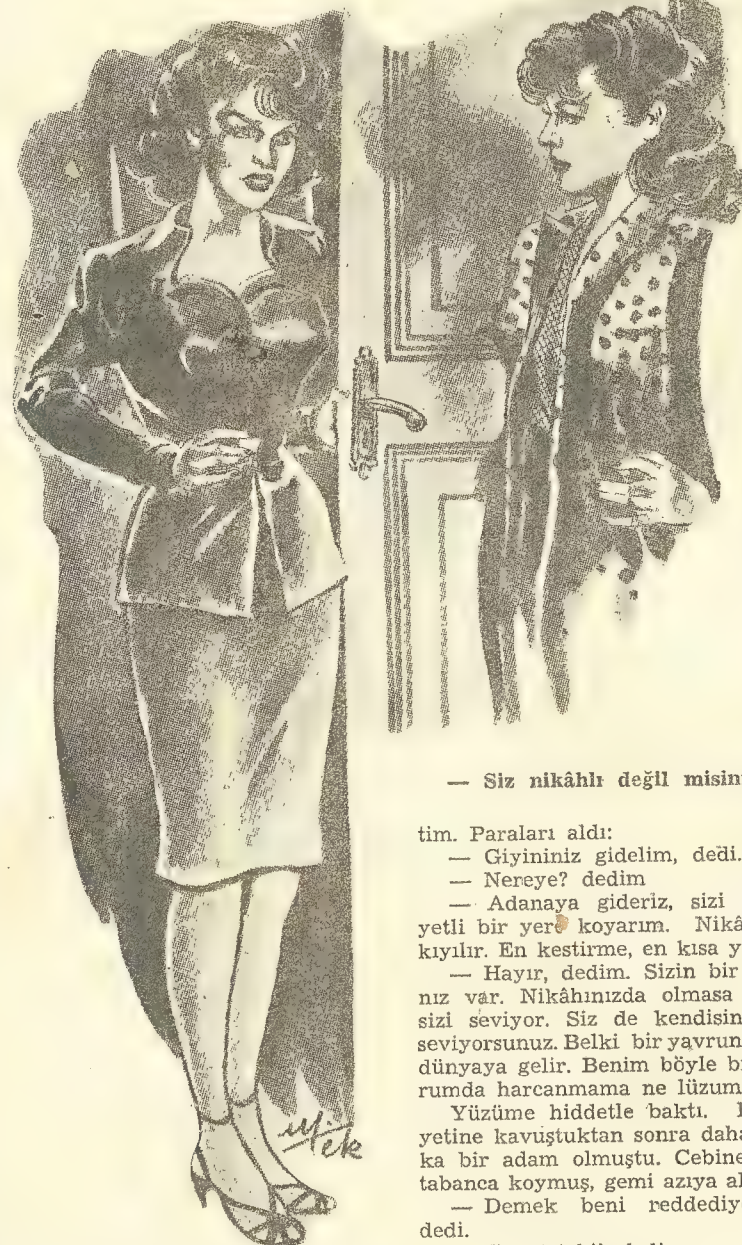
Düşündü, beni suçlu bulmadı. Sinra unutmış gibi:

— Ha, dedi. Size bir ufak hediye almıştım.

Cebinden kadife bir mahfaza çı-karttı. Bunun içinde üstü elmas iş-lemeli gayet kıymetli bir bilezik vardı. Elini uzattı, bileğime takma-ğa davrandı. Elimi geri çektim ve:

— Beyefendi, dedim. Ben niha-yet namusumla evlenebilirim. Fakat böyle paralarla, hediyelerle ırzımı satamam. Teveccühünüze teşekkür ederim.

(Arkası var)

— Siz nikâhlı değil misiniz?

tim. Paraları aldı:

— Giyiniz gidelim, dedi.

— Nereye? dedim

— Adanaya gideriz, sizi emni-yetli bir yer koyarım. Nikâhımız kıylır. En kestirme, en kısa yol bu.

— Hayır, dedim. Sizin bir karı-nız var. Nikâhınızda olmasa bile sizi seviyor. Siz de kendisini çok seviyorsunuz. Belki bir yavrunuz da dünyaya gelir. Benim böyle bir du-rumda harcanmama ne lüzüm var.

Yüzüme hiddetle baktı. Hürri-yetine kavuştuktan sonra daha baş-ka bir adam olmuştu. Cebine bir tabanca koymuş, gemi aızıya almıştı:

— Demek beni reddediyorsun, dedi.

— Gayet tabii, dedim.

— Canın isterse, dedi.

Bu hiddet içerisinde çıkıp gitti. Ne yapacağımı düşünürken kapı tekrar çaldı. Kim olduğunu sor-dum. Şoförü sesinden tanıdım:

— Hanıf efendi, bendenizim, di-yordu. Adnan Beyefendinin yastı-ğının altında bazı evrak varmış, onları istediler.

İstenilenleri bulup verdim. Şo-för hemen gitmedi ve yüzüme bir kere baktıktan sonra gayet hafif bir sesle:

— Hanımefendi, dedi. Enise Ha-nım iki gözü iki çeşme ağlıyor. Ben

edemem, dedi. Fakat bunların elin-den mümkün olduğu kadar para kopartıp kaçmanın çaresine baki-niz. Bu aile öyle karışık ve öyle şımarık ki ne sözlerine itimat edi-lir, ne de sevgilerine.

Sonra bana anlattı:

— Mollabeyin nikâhlı karısı eş-raftan birisinin kızıdır. Bu şımarık ihtiyar İstanbula gittiği bir sırada beni buldu ve buraya getirdi. Söz-de mükellef bir düğün yapacaktı. Sonradan karısını boşamağa bir se-bep bulamadığını söyledi. Kadın beni görünce darılıp gitti. Tabii

DAHA SONRA SAHTE KRALİÇA
JOFRE'YLE GÖRÜNÜYOR.

GİDELİM DESEK
KENDİNDE BENİ
TAKİP EDECEK
KUWET GÖRÜ-
YOR MUSUN?

DÜNYANIN ÖBÜR
UCUNA KADAR
SENİNLE GELİ-
RİM..

ÖYLEYSE BİR AYA
KALMADAN BU
ADANIN HAKIKİ VA-
RISI OLACAĞIZ.

KENDİNİ TEH-
LİKELİ HÜLYA-
LARA KAP-
TIRMA..

AŞKIMIZI ŞAN, ŞEREF VE
PARA SÜSLERSE FENA MI
OLUR? SENDEN NE GÖK
KUWET ALDIĞIMI BİLE.
MEZSİN SEVGİLİM.

40

ADALAR KRALİÇESİ

YA BU ADA
YOKSA? YA
ROZİTAYA KARŞI OLAN
AŞKIM BENİ GILGINCA,
BİR MACERAYA SÜRÜK-
LEDİYSE VARGO?

BENİM
REİSE
İNANIM
VAR

MAJESTE...
DENİZ KAZA-
SINDAN KORKAR
MISINIZ?

DÜNYADA HİÇ
BİR ŞEYDEN
KORKMAK..
BU NEREDEN
AKLINIZA GELDİ

ADAYA YAKLAŞTIĞIMIZ ZAMAN
FIRTINAYA TUTULMUŞ GİBİ YA-
PACAĞIZ. ŞÜPHEYİ ÜZERİMİZE
GERMEMELİYİZ.

FIRTINA YARA-
TACAK DEĞİL-
SİNİZ YA..

GALİBA ŞİMDİ
BİR FIRTINA KO-
PACAK.. ŞURAYA
BAKIN HELE..

UZAKTAN BİR YELKENLİ SÜRATLE GE-
KİM OLDUĞUNU İYİ GİZLENMİŞ GER-
SANIYORSUNUZ? AMA, BEN O NU TA-
NIDIM.

BENİM GEMİLERİMDEN BİRİ,
ÖYLEYSE BİRİ BİZE İHANET
ETTİ..

HAKKINIZ VAR.. FA-
KAT CESARETİMİZİ
KAYBETMİYELİM.

GEMİ UFUK-
TA KAYBOL-
DU.. GÖK
SÜR'ATLİ..

FAKAT BEN UFUKTA BİR DE
KAYA GÖRÜYÖRÜM. HAKİKATTE
ORASI BİR ADACIKTIR. VE İŞ-
TE ORADA ZAVALLI BİR KADIN
KURTULUŞ ANINI BEKLİYOR.. ONU
KURTARACAĞIZ.

ROZİTA İSE ÖTEKİ GEMİNİN KİÇİK
KASARASI ÜZERİNDE JOFRE'YLE
KADEH TOKUŞTURUYORDU.

ARKASI VAR

Tiryakilik

Yazan: M. YAMAN

Mevsim kış, vagon kalabalık. Bereket hepsi de erkek. Bir kompartıman da birbirine sokulmuş, sarsıla sarsıla gidiyorlardı.

En son gelen yolcunun benzi epeyce garıbmıştı. Suratından düşen bin parça. Altı kişilik birinci mevkide sekiz kişi oturdukları halde bu sonradan gelene de yer vermiş, biraz daha sıkışıp ona bir yer oturmağa yer açmışlardı.

Uyumağa imkân yok. Kucak kucaka dururken nasıl uyusunlar? Zaten ikide bir kapı açılıp içeriye yorgun ve darda kalan bir baş uzanıp kendisine yer arıyordu.

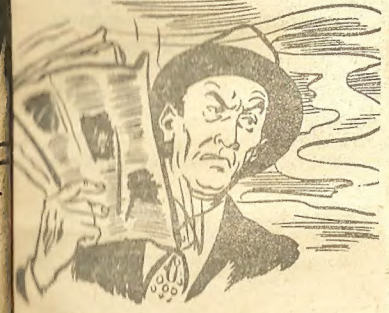
Yeni yolcu da pek aksi adamdı. Yanında sigara içen adama doğru gazetesini yelpaze gibi sallıyor ve adamcağızın sigara dumanlarını kovarken, onu üşütüyordu.

Bicare yolcu nihayet sigarasını yakarken söndürdü. Fakat onun yanında oturanın sigara içeceği tutmuştu. Bu sefer yakıtı. Zaten karşısında oturanlar da durmadan sigara içiyorlardı.

Hırından elleri titriyen ve durmadan şapazelenen adam biletçi içeriye girermez haykırdı :

— Kompartımanlarda sigara içmek yasak değil mi?

Biletçi işini görürken :

Hayır, dedi.

Nasıl hayır?

Bayağı hayır.

Yasaktır diyorum size.

Biletçi idareli bir adammış :

— Vallahi, dedi. Ben böyle bir şeyin farkında değilim, pek merak ediyordum. Şeytane sorunuz. O daha iyisini biliyor.

Çıkıyordu. Yolcu koluna yapışarak haykırdı :

— Sen İstanbul'a gittin mi hiç?

— Gitmez olur muyum? İki günde bir Haydarpaşadayız. Zaten ben Fatih'e doğdum.

— Tünelde sigara içilir mi?

— İçilmez.

— Tramvayda?

— Tramvayda da içilmez.

— Demek ki içilmiyor. Ya burada içilir?

— Ne bileyim ben. İçiyorlar işte.

— Niçin mani olmuyorsunuz efendim?

Biletçi içerledi :

— Efendi bırak yakamı. İşim var benim.

— Bırakmıyacağım. Seni vazifene davet ediyorum. Mani olacaksın.

— Eeee, çok ileriye vardın. Mani olmayacağım işte. Git derdini şeftrene anlat.

Biletçi yakasına yapışan eli silkip ayağına çıkıyordu. Yolcu fena halde şarlanarak peşinden gitmeğe çalıştı ama algarısı tıklım tıklım doluydu. Kompartımanında bulunan yaşlı adam seslendi :

— Beyefendi birader, işin mi yok

Allahını seversen. Bu cahil adam bu meseleyi nasıl halleder. Otur oturduğun yerde. İşte sana oturacak bir yer verdi arkadaşlar. Bak birinci mevki bilet alan diğerleri koridorda canlı cenazeye dönmüş. Bir yer buldun, otur, haline şükret. Yolculuk bu. İnsan her rahatsızlığa katlanır.

Yolcu hırsından titriyerek :

— Yaşınıza hürmeten susuyorum, nuz.

dedi. Ben paramla seyahat ediyorum. Sizin kadar parayı ben de verdim. Sizin gibi oturmağı hakettim.

Yaşlı adam gülümsedi :

— Anladım, a efendim. Nakil vasıtalarının kifayetsizliği malûm. Şimdi bir başkası ben de para verdim diye sizi yerinden kaldırıp oturmağa kalksa müsaade eder misiniz? Etmezsiniz elbette. Hakkı tekaddüm var.

— Size ne oluyor. Biletçinin avukatı mısınız?

İhtiyar lâhavleyi çekti. Bu sefer bir başka yolcu :

— Hakkınız yok birader, dedi. Zaten sıkıştık. Altı kişilik yerde sekiz kişi oturuyoruz. Size de bir yer verdik. Üstelik sigara içmemize musallat oldu.

— İçilemez efendim, içilemez.

— İçilir beyim. Bu katarda sigara içilmiyen bir tek kompartıman gösteriniz bana bakayım.

— İçiyorlar ama içmemeleri lâzım.

Yasaktır.

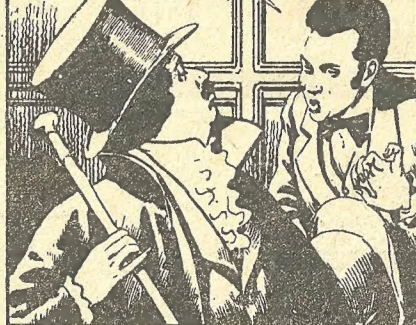
(Arkası 14. sayfada)

MONTE KRİSTO'NUN ESRARİ

YA SATIŞ MUAMELESİ..
HEMEN BAŞLIYA.
BİLİRSİNİZ..

FAKAT HENÜZ FİYATINI KÖ-
NUŞMA DIK.. NASIL VERECEKSİNİZ?

GAYET KOLAY.. ŞİMDİ YAZ-
MIĞA BAŞLIYACAM ROMANLA

İHTİYAR USAĞIN ANLATTIĞI HİKA-
YEHİ ROMANLAŞTIRACAM.

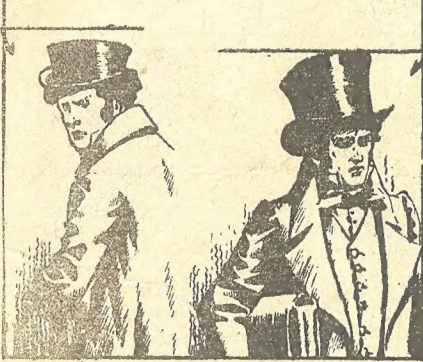
BUNDAN DAHA ÂLA MEVZU
MU OLUR?

GENÇ, AKILLI, GALİSKAN BİR DE-
NİZİ, EDMON DANTES ARKA-
DAŞLARI BALIK-
SI FERNAN..

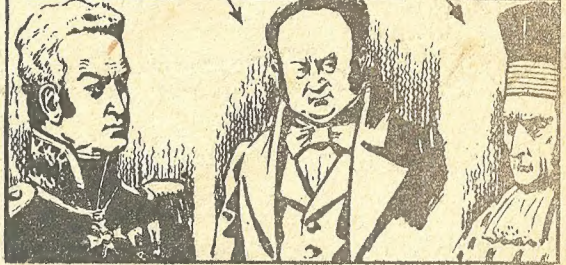
DANGLAR VE JILFORT'UN
İFTİRASINA UĞRUYOR.

BİRİNCİSİ ONUN
YERİNE GEÇER.

İKİNCİSİ NİSANLISINI ALIR. ÜÇÜNCÜSÜ SUÇ-
ORTAĞI OLMAKTAN KORKAR ONU HAPİSE
ATTIRIR. EDMON ON SENE SONRA HAPİS-
HANEDEN KAÇAR. DEHŞETLİ ZENGİN OLMUŞ-
TUR. İLKİ BU SİRADA BÜYÜK BİR GENERAL.
İKİNCİSİ, MEBUS, ÜÇÜNCÜSÜ HAKİM OLMUŞTUR.

MARGRİTİ BİR KONTES YA-
PARIM.. İZABEL FAZLA ONA..
İHTİYACIM YOK..

İNTİKAM İYİ BİRŞEY DEĞİL.. HER
SİNİ AFFETTİRİRİM.. PEKİ ROMA-
NİNİZİN İSMİ NE D-
LACAK MR. ALEKSANDR?

KONT MONTE KRİSTO..

— Sizin dediğiniz tünelde, tramvayda olur. Oralarda yolculuk pek kısa sürer. Böyle gündüz akşama, gece sabahlara kadar langır lungur yolculuk yapılır da sigara içilmez olur mu? Millet tiryaki. Bir de sigara mı içmesin. Tiryakiliği başına mı vursun?

Sonradan gelme hirsından morarak haykırdı :

— Ben de sigara tiryakisiyim. Bu sabahın beri bıraktım sigarayı. Siz de içmeyiverin ne olur?

Bu sözü duyunca sekiz kişi birden kahkahayı koparttı. İhtiyar :

— Ne mi olur? dedi. İşte böyle senin gibi beynimize vurur da başımıza gelmedik kalmaz. Sen al şu sigarayı yak bakayım oğlum. Tütünü bırakmak istiyorsan evinde oturduğün zaman denersin. Böyle yolculukta olmaz bu iş. Al şu nu, al..

Yolcu şaşalamıştı. Durumsadı. Sonra kıpırmızı oldu. Titreyen elleriyle sigarayı yakarken önüne bakıyor ve sonra derin bir nefes çekerek gözlerini kapatıyordu. Tam bu sırada şeffrenle biletçi içeriye girmişti. Yolcuyu sigara içerken görünce öyle afalladı ki kompartüman halkı avaz avaz gülmeğe başladılar.

GİZLİ KUVVETLER

(4. sayfadadan devam)

çıkarsa o vakit Makenzi'ye müracaat etmelerini söylersiniz. Artık alt tarafı size ait! Yüzlük hisse senetleri şimdi on iki üzerinde duruyor, buha göre siz sözünüzü tamamladıktan sonra dinleyicileriniz onların asgarî iki yüz kıymetinde olacağını düşünerek ellerinde tutmak mecburiyetindedirler. Eğer siz bu işi tamamen kavramışsanız mesele kolayca hallolunur. Şunu ilâve edeyim; şayet bu heyeti umumiye içtimai gürültüsüz bir şekilde yapılacak olursa benden bin lira alacaksınız.

— Elimden geleni yapmağa çalışacağım.

Ronni sekiz gün sonraki salonu dolduran hisse senetleri sahiplerinin karşısında hiç te parlak bir durum gösteremedi.

Gazeteler içtimain "gürültülü" olduğunu yazdılsa da toplantı, şirket müdürüne verilen itimat reyleri ile kapanmıştı. Buna rağmen Ronni fazla memnun değildi. Maa-fahî (Küçük - River - Hisse senetleri) de bundan sonra on ikiden on yediye çıkınca Dr. Mervil bu muvaffakiyetinden dolayı telefonla Ronni'yi tebrik etmişti.

Doktor bütün gün hep bu meseleyi konuştu. Beril'e gelince: O da Ronni'nin elde ettiği bu umumi takdirden dolayı âdeta iftihar duyuyordu. Babası aralarındaki münasebeti bilmediğinden Ronni'nin onları sık sık ziyaretinin sebebini bir türlü halledememişti. Vakîâ o insanları tanımakta hiç yanılmazdı ama bu genci ne sebeple sık sık evlerine girip çıktığını anlamamıştı.

Doktor o gün Beril'e sordu:

— Ronni bu akşam yemeğe gelecek mi? Malûm ya ben bu akşam Step ile beraber bir yere gitmeğe sözlüyüm. Lütfen Ronni'ye: kendisinin bu heyeti umumiye içtimaindaki parlak konuşmasından dolayı çok memnun olduğumuzu söyleyin. Onda böyle meziyetler olduğunu hiç bilmezdim... Step onu bu şirketin idare heyeti reisi yapmağı da düşünüyor.

— Ronni hemen mi reis olacak?

— Hayır... Hayır. Okadar çabuk değil; asıl idare heyeti reisi Havit'tir... Çok yaman bir gençtir. Bu son içtimadan evvel onu razı ederek Ronni'yi öne sürmüş ve o da reis vekili olarak çalışmıştı.

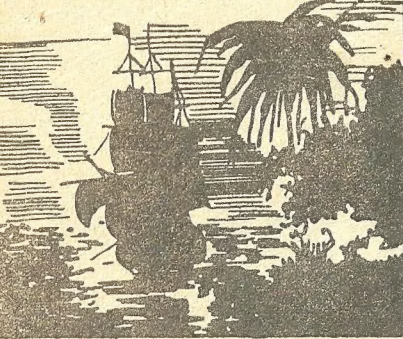
— Sen de bu şirketin müdürlerinden birisin değil mi?

(Arkası var)

GEORG GEL
ŞARKI SÖYLİYE
LİM PİS PİS
DÜŞÜNECEĞİ.
NE..

LAKONKAGA GECE
YAVAŞÇA DEMİRATTI.

GECEYARISI TEDBİRLİ
VE SAĞLAM DÖVÜŞÜ.
LERKEN MÜREKEP BİR
GRUP ARKADAŞLARINI
ESARETTEN KURTAR-
MAK İÇİN İLERLİYOR.
DU.

KORSANLAR
KRALI

No: 73

ŞAFAKLA BERABER KOR.
MORAN "HÜCUM!", EMRİNİ
VERDİ VE ATILDI. BÜTÜN
KORSANLAR ONU TAKİP ETTİ.

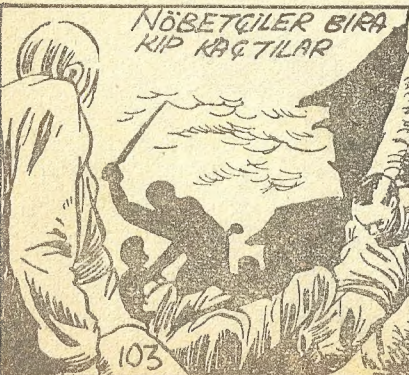
KORSANLAR KAMPA
HÜCUM ETTİLER
PÖTİFOK: BİR NÖ-
BETÇİYE GUL-
LANDI.

BİR ANDA
HERŞEY
ALTÜST
OLDU. KOR-
SANLAR HER
ÖNÜNE GE-
LENİ KIRIP
GEÇİRİYOR.
LARDI.

NÖBETÇİLER BİRA
KIP KAÇTILAR

MERHABA AR.
KADAŞLAR

HELSEN
İLE ADAM
LARI SE-
YİNGTEN
KAPLARINA
SİĞANMIYOR.
LARDI

ARKASIVAR

Kalb Kalbe Karşıdır!

19

BİR ANDA VİOLETİN ZİHNİNDE BİR ÇOK HAYALLER CANLANIR. SAVANA HAPİSHANESİNDEKİ FLORA İSMİNDEKİ ARKADAŞI KENDİSİNE BUNA BENZER ŞEYLER ANLATMIŞTI. MUHAKKAK ÇORCUN SEVDİĞİ KADIN ODUR! NE TUAH BİR TESADÜF VİOLETİN KAFASI ÇALIŞMAKTADIR.

BU KENDİĞİ İÇİN. GÜZEL BİR FIRSATTIR. TAM BİR TAŞLA İKİ KUŞ VURULACAK ZAMAN GELMİŞTİR.

EVET, SAVONA! Ne oldun öyle?

Oh artık yeter! Corc! Madem ki her şeyi biliyordun da ne diye bu söyleme tarzını seçtin?

Neyi biliyordun? Violet. Allah aşkına izah et!

İşte o kadın benim! Savona da ben hapis yattım... kardeşim Peteri kurtarmak için bu fedakalığı yaptım...

Sen ha!

Hayatımın bu sıcak safhasını öğrenmeni ne kadar isterdim Corc! Halbuki...

Kep eklim Fikrim çektiğim ceza-ya idi. Şayet evlenecek olursak sen bundan doğum kağıdına kayıt edil-diğini öğrenecektim!

CORC HEYECAN İÇİNDE DİR.

Allahım!.. Violet! Bu nasıl şey, Nasıl olur. Bu korkunç bir şey değil bilakis sağ- dülle dolu bir haber, demek o kahraman kadın sensin.

VİOLET SEN ROMA GAZİ- NOSUNU DOLANDIRMAK- TAN HAPİS YATTIĞINA SAK- LIYOR.

Bu ne güzel bir tesadüf? Sana çok yalvarırım Violet! Bana hepsini anlat.

BİNBİR ROMAN

CORCUN SASKINLIĞI BİRLÂHZE SÜRER. SONRA SEVİNÇ VE HEYECAN BİR BİRİNE KARIŞIR.

Hayat korkunç bir romandır.

Nihayet seni buldum rüyalarımın kahramanı hayata karşı bayağıdığım isyan kâr sözleri için beni affet Allahım!

CORCUN HEYE CANI VİOLETİ SAŞIRTIR. ACABA BU OYNADIĞI OYUNDA PEK Mİ İLERİ GİTTİ? FAKAT CORCA VARMAK DÜŞÜNCESİ ONA HER ŞEYİ GÖZE ALDIRTIR.

Corc.. Şimdi her şeyi biliyorsun... Acaba beni bu vaziyette sevebileceğini umuyormusun?

Violet şu anda sen benim için insanların en sevgilisisin! Seni saçların gibi sarı bir halı içinde görüyorum...

Ama ben Esmerim!

Affedersin Violet! Yanlışlık oldu! Ne yapayım benim sevdiğim kadın sarıdır...

Onu hala seviyorsun?

O öldü! Şimdi artık seni seviyorum Violet Beni hayallere kaptırma... Yalnız seni sevmek istiyorum Artık!

UZUN PUSEDEN SONRA. Violet, sevgilim bana her şeyi olduğu gibi anlat... Kardeşin senin fedakarlık yapmanı icap ettirecek ne yaptı...

Cenevada ki bir mücevher hırsızlığından!

Ne kadar heyecanlısın Corc! Tıpkı bir çocuk gibi! Fakat bunda pek acele etmesek iyi iyi olur sanırım...

Her şeyden önce Mustakbel karımın bir sabıkası olmaması için, Sonrada bütün dünyanın Violet Gray'ın bir kahraman olduğunu öğrenmesi için!

Buna neden lüzum görüyorsun?

Kardeşinle konuşup mahkemeyi yeniden yaptırıp seni beraat ettireceğim!

VİOLET AŞAĞI YUKARI FLORADAN DİNLEDİKLERİNİ ANLATIR.

103/2

Lütfen sayfa çeviriniz